

Spicele s-au încovoit de greutatea boabelor coapte, lanul și-a schimbat culoarea...
Oameni harnici, colectivisti din Costești, regiunea Ploești, au avut grijă zi de zi de câmp și, cum a dat grîul în pirg, au ieșit la secerat. În ajutor le-au venit și muncitorii S.M.T.-Stilpu. După cum se vede din fotografie, acest ajutor este de mare preț. Mașinile au înlocuit munca a zeci și zeci de oameni, eștinind în felul acesta costul secerișului și scurtînd cu multe zile strîngerea recoltei.

CONGRESUL POPOARELOR

de Pantazi Cristea

director general
al Așezămintelor Culturale,
Secretar al Comitetului Național
pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

În aceste zile oamenii iubitori de pace de pretutindeni privesc cu atenție și îndreptățită speranță spre Stockholm, unde între 16 — 22 iulie vor avea loc lucrările Congresului Mondial pentru dezarmare și colaborare internațională. Congresul de la Stockholm, care are un larg caracter reprezentativ, va dezbate cele mai arzătoare probleme ale contemporaneității pentru a găsi căile și mijloacele menite să ducă la consolidarea păcii în lume. După cum se arată în Declarația Comisiei de Pregătire a Congresului, delegații la această mare întrunire internațională, „oameni de știință celebri și muncitori de rînd, oameni de artă și țărani, oameni de stat și oameni care nu au nici o legătură cu politica, mari industriași și activiști sindicali din apus și răsărit vor sosi la Stockholm pentru a participa la rezolvarea problemelor care sînt comune tuturor oamenilor ce doresc, în pofida divergențelor de păreri, un viitor fericit și liniștit”.

Pregătirile în vederea adunării de la Stockholm s-au bucurat de sprijinul multor personalități cu prestigiu în viața publică a țărilor lor și peste hotarele acestor țări. Răsunetul larg al inițiativei Consiliului Mondial al Păcii, care a convocat Congresul, dovedește cât de întemeiată a fost această inițiativă, cât de mult corespunde ea năzuințelor vitale ale tuturor popoarelor, indiferent de oriunduirea lor socială.

Într-adevăr, problemele ce stau pe agenda Congresului sînt acele probleme care stau și la inima milioanele de oameni din întreaga lume, care sînt îngrijorați de pericolul declanșării unui nou război. Va fi dezbătută aici problema încetării experiențelor nucleare care pun în primejdie sănătatea și viața generației actuale ca și

a generațiilor viitoare. Va fi dezbătută problema ușurării poverii insuportabile ce o reprezintă cursa înarmărilor. Se va discuta despre Conferința la nivel înalt propusă de guvernul sovietic încă în urmă cu mai bine de o jumătate de an și a cărei convocare înțirzie fără nici o justificare datorită lipsei vădite de bunăvoință din partea unor cercuri din occident. Oamenii iubitori de pace din întreaga lume consideră Congresul de la Stockholm drept propria lor conferință la cel mai înalt nivel, menită să netezească drumul spre convocarea și succesul Conferinței la înalt nivel a guvernelor.

Poporul român își deslășoară întreaga sa activitate constructivă sub semnul luptei active

pentru pace. La recenta Conferință națională a mișcării pentru pace din R.P.R. reprezentanții poporului nostru au exprimat cu tărie hotărîrea acestuia de a munci neobosit pentru înflorirea și întărirea continuă a patriei noastre, de a sprijini cu înflăcărare înțeleapta politică a partidului și guvernului, pusă în slujba construirii socialismului și consolidării păcii. Totodată oamenii muncii din patria noastră își intensifică vigilența revoluționară împotriva tuturor aceluia care ar încerca să se atingă de realizările lor dobîndite în anii regimului democrat-popular.

De la tribuna marelui for internațional al păcii de la Stockholm, delegația poporului nostru va exprima solidaritatea deplină a oamenilor muncii din țara noastră, cu toți cei ce militază pentru apărarea și întărirea păcii, vor exprima voința noastră de a sprijini în mod activ lupta pentru triumful mărețelor idei ale păcii și prieteniei între popoare, ale coexistenței pașnice între toate țările. „...sintem ferm hotărîți — se spune în mesajul adresat Congresului de la Stockholm de participanții la Conferința națională a mișcării pentru pace din R.P.R. — ca, împreună cu toți oamenii de bună credință, indiferent de convingerile lor politice, filozofice, de credințe religioase — să ne consacram toate eforturile luptei pentru înlăturarea primejdiei unui război atomic nimicitor, pentru menținerea și consolidarea păcii”.

Cu convingerea nestrămătată că forțele păcii, mai puternice astăzi ca oricînd, acționînd în strînsă unire vor fi în stare să înlătore norii unui nou război, poporul nostru urează Congresului mondial de la Stockholm succes deplin în lupta pentru triumful măreței cauze a păcii și prieteniei între popoare.

Cerc de geografie la căminul cultural din comuna Izvorul Crișului, regiunea Oradea

O MUNCA cu răbdare și pricepere

După ce se despărți de învățătoarea Margareta Vereș și de Caroli Vereș, Alexandru Vig își îndreaptă pașii spre casa lui Gheorghe Tamaș. Bătu de câteva ori la poartă, dar nu primi nici un răspuns. O vecină îi dădu de veste că stăpînul nu-i acasă.

— Al naibii, mi-a luat-o înainte cu înscrierea în întovărășire, mai zise Alexandru Vig în timp ce pleca din poarta lui Tamaș. Și Vereș să nu-mi spună nimic, despre hoărîrea lui Tamaș, rosti singur, cu glas tare, de parcă ar fi vorbit cu cineva.

Rămase descumpănit în mijlocul drumului ca un om care nu știa încotro s-o apuce. Dar deodată, în minte îi apăru Simoi Ludovic, tot un prieten de-al său, la care agitatoarii Margareta Vereș și Caroli mergeau adeseori. Ba, odată, Alexandru Vig fusese chiar de față cînd aceștia îi dăduseră lui Simoi statutul întovărășirii agricole. „Ce-ar fi să mă duc la Ludovic, își zise în sine Alexandru. Să-l iau și pe el”...

Zis și făcut. Alexandru Vig se îndreptă de astă dată spre casa lui Simoi Ludovic. Dar spre mirarea lui nici pe acesta nu-l găsi acasă. Necăjit de atîta căutare, nici nu băgă de seamă că în spatele lui se aflau chiar cei doi prieteni pe care-i căuta de-un ceas și mai bine.

— Ia te uită, frate, ne căutăm unii pe alții, ziseră cei doi cînd Alexandru își întoarso fața spre ei.

Ce a urmat după aceea nu vă mai spun: azi cei trei prieteni muncesc în întovărășirea agricolă și sînt mîndri de pasul pe care l-au făcut. Dar Margareta Vereș și Caroli nu sînt singurii agitatoarii buni din comuna Ciumești, raionul Carei. Ca ei sînt mulți care au știut să lămurească țărănilor muncitori cu multă răbdare și pricepere foloasele muncii în comun. Cu asemenea oameni nici nu-i de mirare de ce în timp de numai cîteva luni 43 la sută dintre cele 1000 de familii ce locuiesc în comună, s-au înscris atît în gospodăria agricolă colectivă „Congresul al II-lea al P.M.R.”, cît și în cele patru întovărășiri agricole.

Conferințele pe teme agricole ținute la căminul cultural, cele aproape 4000 de cărți pe care bibliotecara Elisabeta Oros le-a făcut să ajungă în mîinile oamenilor din comună, prin cele 32 cercuri de citit organizate pe circumscripții, au contribuit în mare parte la formarea conștiinței noi a oamenilor din Ciumești.

Un bun agitatoar și sfătuitoar al sătenilor este și brigada artistică de agitație care, prin programul său, a reușit să le arate foloasele muncii laolaltă în comparație cu rezultatele slabe obținute de pe loturile mici de pămînt, despărțite de haturi.

— Brigada noastră artistică de agitație a știut întotdeauna să-și lege programul său de problemele cele mai arzătoare ale satului — spunea Ioan Laza președintele sfatului popular comunal. La contractările de cereale, comuna nu-și atinsese planul

propus. Brigada artistică de agitație a întocmit un program dedicat acestei probleme, ilustrat cu date comparative. Rezultatele n-au întîrziat să se arate. Cantitatea de grâu contractată a ajuns la 74.920 kg., cea de porumb la 31.500 kg., seacă 111.940 kg., floarea soarelui 17.900 kg.

... Seara, la căminul cultural, activiștii din Ciumești au discutat sarcinile ce le revin în perioada lunilor de vară. Bineînțeles, că dintre ei nu lipsea Ioan Laza, președintele sfatului popular, care s-a angajat să dea o mîna de ajutor la compunerea textelor brigăzii artistice de agitație ce vor fi prezentate la aria de treier. Elisabeta Oros a arătat și ea lista cu broșurile, bucățile literare și ziarele ce se vor găsi la biblioteca voluntă de la arie.

Maria Stancu

Două biblioteci

Concursul între biblioteci, pornit cu scopul de a nu lăsa nici o casă de țaran muncitor fără cititor se află în plină desfășurare și în raionul Mediaș.

Plecînd din orașul reședință de raion, pe șoseaua ce unduiește peste dealuri, ajungem, după șase kilometri de mers, în fața unei placarde pe care stă scris: „Această comună este în întregime cooperativizată”. Ne aflăm în Proștea Mare, comună unde s-a desfășurat o bună activitate culturală în sprijinul transformării socialiste a agriculturii.

— O importantă contribuție la luminarea oamenilor au adus cărțile — îmi spune Nicolae Ciobanu, bibliotecarul.

— Și iată cum. Avem zece cercuri de citit, împărțite pe circumscripții electorale și conduse de învățători. În seriile lungi de iarnă s-au citit articole din ziare și multe file de cărți. Mult s-a discutat romanul „Pămînt destelenit”. Biblioteca a organizat recenzii, seri literare.

Ascultîndu-l pe învățătorul Nicolae Ciobanu mi-am dat seama că la Proștea Mare, biblioteca folosește obișnuitele metode de muncă. Important este însă că cititul a fost îndrumat cu pricepere spre acele cărți care arătau oa-

Carnetul ACTIVISTULUI CULTURAL

Indrumarea echipelor de teatru

Îmbunătățirea activității culturale în cadrul raionului Mediaș se datorește în mare măsură muncii de îndrumare metodică dusă în comunele și satele raionului nostru de către activiștii casei raionale de cultură. În centrul preocupărilor a stat festivalul bienal de teatru „I. L. Caragiale”.

În vederea pregătirii acestui concurs, s-au trimis din timp la sate recomandări de repertoriu în legătură cu piesele de teatru ce trebuie alese, indicîndu-se piesa cea mai potrivită după specificul comunei respective. În ceea ce privește alegerea repertoriului s-au purtat discuții în seminariile raionale.

În faza intercomunală

a festivalului bienal de teatru, organizată în 13 centre, s-au prezentat în limba romină numai piese din repertoriu, predominînd cele pe tema transformării socialiste a agriculturii. Din cele 58 de cămine culturale din raion au venit la concurs 54 de cămine cu 68 de formații de teatru în limbile romină, germană și maghiară. S-au prezentat, de asemenea, 83 de cititori artistici și 92 de recitatori, totalizînd un număr de 750 de actori amatori. Față de concursurile anterioare, festivalul bienal de teatru „I. L. Caragiale” a adus pe scenele căminelor culturale cu 50 la sută mai multe formații artistice și actori amatori ca în trecut, iar nivelul

artistic al acestor formații este mult mai ridicat. După faza intercomunală s-au dat din nou îndrumări tuturor echipelor de teatru care s-au prezentat la faza raională. Echipa din comuna Seica Mare, sprijinită de învățătorul Anghelinu Toncea și de îndrumătorul artistic al casei de cultură, D. Mărgineanu, a prezentat piesa „Nunta Ioanei” la un nivel artistic ridicat. Munca de îndrumare continuă. Activul Casei Raionale de Cultură Mediaș trece prin fiecare comună, vizionează și îndrumă toate echipele de teatru promovate la faza superioară ale festivalului.

Octavian Negrea

directorul Casei Raionale de Cultură Mediaș

Concursuri pe teme agrozootehnice

Analiza celei de a doua etape a concursului între bibliotecile de la sate a arătat că în raionul nostru, cartea agrozootehnică este în general puțin citită.

Pentru stimularea cititorilor cărții agrozootehnice și pentru atragerea unui număr cît mai mare de țărani muncitori spre aceste cărți, colectivul bibliotecii raionale Birlad, s-a gîndit, mai cu seamă după Consfătuirea de la Constanța, să organizeze două concursuri pe teme agrozootehnice. Cu două luni înainte de data concursului, împreună cu inginerii secției agricole de pe lângă sfatul popular al raionului Birlad, am stabilit temele și bibliografia concursului.

Aceste concursuri au fost organizate în comunele Puești și Zorleni. În

comuna Puești, concursul s-a ținut în ziua de 15 iunie 1958 pe următoarele teme: „Întreținerea culturilor și lupta împotriva dăunătorilor animalii și vegetali”, „Creșterea oilor”, „Importanța economică a creșterii viemților de mătase”, „Creșterea păsărilor de curte”, precum și un concurs fulger „Despre pomicultură”. Acest concurs s-a desfășurat după sistemul concursului „Cine știe, câștigă!”, organizat de Radio-difuziunea Romînă și s-au dat numeroase premii în unelte agricole. Printre participanții premiați și care au dat răspunsuri corecte, pline de conținut, și cu referiri la aplicarea practică, amintim pe țărani muncitori: Ion Lungu, Ion Manole, M. Lungu, Gh. Moraru, C. Iacob și alții.

Experiența din comuna Puești ne a ajutat să ne gîndim mai bine concursul la Zorleni, să mobilizăm mai mulți țărani muncitori și să obținem rezultate cu mult mai frumoase. Temele de la Zorleni au fost: „Întreținerea culturilor și lupta împotriva dăunătorilor animalii și vegetali”, „Cultura vitei de vie”, „Creșterea albinelor”, „Cultivarea legumelor”, „Creșterea păsărilor de curte”, „Cultura pepenilor”.

Concurenții ca V. Boca, St. Păduraru, Vasilache Ene, Elena Boca și alții au arătat că s-au pregătit temeinic și că aplică într-adevăr învățămintele ce le trag din cărțile agrozootehnice. De asemenea și la Zorleni s-au dat premii în unelte agricole.

C. Clisu

bibliograf la biblioteca raională Birlad

învețe cite ceva, căci nu le-ar strica de loc.

Și în Copșa există cercuri de citit dar despre activitatea lor, directoarea căminului — Maria Barbos — nu poate spune nici două cuvinte. Aceasta însă nu din modestie, ci pentru că cercurile de citit n-au nici o activitate.

Numărul total al cititorilor acestei comune, cu peste 300 de familii, este de 66. Și chiar această cifră este spusă cu multă indulgență, căci în ea sînt cuprinși și acei cititori, care odată, din întîmplare, și la întîmplare au luat o carte.

Cine este vinovat de această situație? În primul moment am fi tentați să acuzăm bibliotecarul. Care dintre bibliotecari însă, fiindcă în ultimul an s-au perindat prin fața raștirilor trei bibliotecari. Acum, această funcție ar trebui să o îndeplinească învățătoarea Ella Kiss. Spun — ar trebui — pentru că în fapt nu o poate face, deoarece are locuința în Mediaș și după terminarea cursurilor pleacă acasă. Numirea acestei bibliotecare, deși sînt 17 cadre didactice în Copșa, dovedește o dată în plus că atît comitetul executiv al sfatului popular comunal cît și învățătorii desconsideră importanța activității bibliotecii. Nu s-a înțeles un lucru elementar și anume că o activitate culturală, bine îndrumată, poate contribui și la sporirea numărului — mic la ora actuală — de membri ai întovărășirii agricole.

Exemplul vecinilor din Proștea Mare trebuie să fie un imbold pentru cei din Copșa. Pentru preluarea experienței înaintate a acestora este necesar, în primul rînd, sprijinul bibliotecii raionale care, de altfel, are datoria să răspîndească pe plan raional metodele bune de muncă.

A. Croitoru

Colectivistul Dumitru Stera din G.A.C. „I. C. Frimu” din Leordeni-Pitești, este un apicultor destoinic. Chiar la prima desfacere el a obținut de la 50 de stupi peste 1000 kg. de miere de salcâm.

CUM S-A DUMIRIT Mae Stefan

Nimerisem la gospodăria colectivă, când oamenii nu prea aveau timp de vorbă. Unii săpau, alții culgeau varza și o încăreau de zor în camion.

Mi-a atras atenția mai ales un om de statură potrivită, care trebuluia ca o furnică fără să scoată un cuvânt.

Aș fi vrut să-l întreb ceva, să-l fac să vorbească, dar tocmai când să mă apropiu de el, un flăcăiș care venea în grabă de undeva mi-o luă înainte:

— Nea Ștefane, a zis nevesta tovarășului Crețu să trimiteți camionul mai repede, că primul transport l-a și vîndut. Se caută mult varza în piața „28 Martie”.

— Trimite-ți varza pe piața Bucureștilui? — am întrebat eu.

— Da, anul acesta noi am scos primii varză timpurie, care ne-a adus un venit de peste 84 de mii de lei, — îmi răspunse omul și începu să încarce mai departe varza.

Dobroești e un sat de grădinari.

În urmă cu șase luni, 43 de familii cu 72 de brațe de muncă s-au unit într-o gospodărie colectivă și au început să muncească cu hărnicie. Erau tot oameni cu pămînt puțin, iar unele și atelaje nu aveau de loc.

De aceea unii au privit cu îndoială începutul muncii lor laolaltă. Printre aceștia și Nae Ștefan. Și totuși, acum l-am găsit printre colectivști. Dădea zor să încarce camionul cu varză.

Cînd a terminat și s-a așezat să se odihnească puțin, m-am apropiat de el și l-am întrebat de cînd e colectivist.

— Păi, din aprilie, de cînd cu ridică de lună, — mi-a răspuns el. Să vezi cum a fost. Eu lucram de mai bine de 20 de ani la chiaburul Petrică Enculescu, cel mai bogat om de aici din sat. Că eu, și alții ca mine, trudeam pentru îmbuibarea lui. Acuma, în ianuarie, hai să se facă și la noi gospodărie colectivă. Eu mă gîndeam cam așa. Ce să faci tu grădinărie cînd n-ai nici de unele. Și am stat la o parte. Ei au pornit însă toți la treabă. Aveau un plan al lor. Au început să se îngrijească unii de scinduri, alții de geamuri, alții de sămînță și așa mai departe. Și uite așa au făcut răsadnițe și răsaduri.

Cînd s-a încălzit, spre primăvară, ei aveau răsaduri mai multe decît le trebuia, așa că au mai și vîndut. Nu-ți mai spun ce bucurie a fost pe ei cînd au scos primii ridică de lună de pe 15 brazde și au luat numai pe acestea 7.000 lei! Mie nu prea-mi venea să dau ochii cu ei. Dar, am lăsat rușinea la o parte și am intrat în gospodărie, căci am văzut că greșisem socoteala astă iarnă.

— Și acum?

— Ce să zic? Cum vezi și dumneata, numai în cîteva luni gospodăria și-a cumpărat două autocamioane, patru căruțe, un camion cu cai, trei prășitori, patru rarițe, trei grape, a dat cîteva avansuri bune în bani. Pînă la toamnă, fiind de pe acum asigurați cu baza furajeră și celelalte condiții, vom mai amenaja în gospodărie o crescătorie de 1500 de rațe, o fermă zootehnică cu 10 vaci și o crescătorie de porci cu 40 de grăsunii pentru îngrășat și 5 scroafe în maternitate. Și asta este doar începutul.

Mihai Harța

Colectiviștii din satul Spătărel, comuna Furculești, raionul Alexandria, au ieșit la legatul cepei de sămînță.

Despre organiza-
rea muncii în gos-
podăriile agricole
colective *)

AN DE AN

VENITURI MAI MARI

În rîndurile de față vreau să susțin și eu cele ce s-au spus pînă acum, la această rubrică.

După mine, ca unul ce sînt colectivist de peste opt ani, o gospodărie agricolă colectivă nu poate ajunge la un avut de milioane dacă nu-și dezvoltă încă din primii ani cîteva ramuri de bază rentabile. Un asemenea sector de bază trebuie să fie creșterea animalelor, fie că este vorba de o gospodărie colectivă din zonă muntoasă sau de cîmpie.

Cu opt ani în urmă, adică la înființare, șeptelul gospodăriei noastre se reducea la patru vaci, o scroafă și 32 de animale de muncă, pe cînd azi, numai ferma noastră de vaci numără 260 de capete, din care 95 sînt vaci cu lapte. Puternice sînt și fermele de porci, oi și păsări.

La început, atunci cînd am hotărît să înființăm fermele, unii colectivști nu prea erau de acord. Ei susțineau că animalele consumă mai mult decît produc. Bineînțeles că, atunci cînd fermele sînt prost gospodărite, cîștigurile sînt mici. Ei, dar aceasta depinde de oameni și noi eram hotărîți să avem ferme bine organizate. Ceea ce ne-am și străduit să facem.

Voi arăta, pe scurt, cîteva din metodele folosite de noi pentru reducerea cheltuielilor de bani și zile-muncă în ferme. Trebuie să știți, bunăoară, că începînd cu anul 1953, n-am mai investit un leu în cumpărări de animale de producție, avînd grijă să oprim pentru prăsilă cele mai bune vitele și mielute, precum și cei mai buni taurăși și berbeci. La fel am făcut și la crescătoria de porci. Această măsură s-a împletit cu cea a selecției animalelor aflate deja în producție. De exemplu, vacile ce dădeau pe an sub 2.000 litri de lapte, sau scroafele cu fătări slabe, erau scoase din fermă, puse la îngrășat și valorificate.

Economii mari am avut și prin înlocuirea, în bună măsură, a concentratorilor și nutrețului uscat cu masa verde de siloz. La început nici noi, chiar și eu ca brigadier zootehnic, n-am prea avut încredere în această metodă. Socoteam că de băgăm lucerna, trifoiul și borceagul în groapă, se strică și pierdem bunătațe de nutreț. Ne-a venit însă în ajutor un inginer agronom care ne-a vorbit pe indeste, și chiar ne-a arătat, cum trebuie însilozat nutrețul verde pentru a nu se strica. Am făcut așa cum ne-a învățat și nu ne pare rău. De aceea, eu, fi sfătuiesc pe colectivști aflați la început de

*) Vezi revista „Albina” Nr. 546, 547, 548, 549 și 550.

drum, să însilozeze încă din primii ani nutreț verde pentru vite. Nutrețul de siloz își păstrează în întregime substanțele hrănitoare și-i cu mult mai ieftin decît fînul uscat. Pe noi, de pildă, un kilogram de nutreț de siloz ne costă cel mult 10 bani, pe cînd cel de fîn uscat trece de 60 de bani. Dar nu-i numai asta. Dînd vitelor masă verde de siloz, am putut reduce rațiile de concentrate (uruială, orz, ovăz etc.), ca să nu mai vorbesc de reducerea timpului de muncă.

O să spun cîteva cuvinte și despre munca în ferme. Noi am fost împotriva a ceea ce se propunea să facă cîte un an, doi, la ferme, obicei păgubitor ce poate fi înțeles și azi în unele gospodării. Colectiviștilor noștri li s-a arătat cu creionul în mînă că de-s vrednici și vin la lucru zi de zi cîștigă bine ori unde ar lucra.

Cele mai bune rezultate în ferme le-am avut o dată cu trecerea la retribuirea în raport cu numărul de animale sau păsări îngrijite și producția obținută. Bunăoară, iată cum a fost cu viteii. La un moment dat am observat că, deși rația zilnică de lapte era suficientă — 7 litri pe cap de vițel — totuși, la înțarcare, vițelii erau sub greutatea normală. Atunci, am venit cu o completare a normelor de îngrijire a vițelilor anume ca, la înțarcare, vițelul să aibă 46 kg., față de 30 cît cîntărește în medie la fătare. Asta înseamnă că vițelul trebuia să crească zilnic cu 0,800 kg. De realiza

această creștere, îngrijitorul urma să primească 12 zile-muncă și cîte 43 de procente pentru fiecare kilogram în plus peste cele 30 kg. În cazul că nu realizează această normă, îngrijitorului i se vor scădea cîte 43 de procente pentru fiecare kilogram în minus. Cîntăreștii sîndu-i pe îngrijitori, lucrurile s-au îmbunătățit mult. Oamenii au venit cu propuneri valoroase. S-a trecut bunăoară de la alăptarea vițelilor din căldare, la cea cu biberonul. Avantajul acestei metode, despre care îngrijitorii aflaseră la cursurile agrozootehnice, este că vițelul nu mai poate înghiți laptele cu lăcomie, fapt ce-i cauza tulburări la stomac.

Astfel am ajuns noi ca în numai cîteva ani să avem un sector zootehnic puternic, bine organizat și foarte rentabil, sector care ne-a asigurat an de an venituri bănești mari. Anul trecut, de pildă, numai ferma de vaci ne-a adus un venit de 267.516 lei. Iar în acest an, potrivit planului, fermele ne vor aduce un venit de peste 600.000 lei. Aproape jumătate din suma ce-o vom împărți la ziua-muncă va proveni din cîștigul realizat în sectorul zootehnic.

Și acum întreb: așa este că fermele zootehnice în gospodăriile colective sînt rentabile?

Gheorghe Nan

brigadier zootehnic la G.A.C. „Tudor Vladimirescu”, comuna Hârmas, regiunea Stalin

FABRICA DE PĂSĂRI

În sala spațioasă și luminoasă e curățenie ca în farmacie. Și, pe deasupra, aici e liniște, o liniște odihnitoare. În mijlocul sălii, la o masă, un tînăr stă aplecat asupra unor cutii cu ouă frumos orînduite. Cu un aparat numit ovoscop, cercetează cu grijă și pe rînd fiecare ou în parte. De cîte ori apropie aparatul de coaja oului, zîmbește. Sînt în prosăma lui de cîteva minute. Aștept pînă cercetează întregul conținut al lădiței și mă apropie. El se ridică și se prezintă:

— Inginer Cornel Todea.
— Ce operație efectuați?
— Controlul ouălelor la mirajul doi. Să vă explic mai pe larg.

Și tînărul inginer se apucă să-mi dea lămuriri trebuincioase. Într-un an de zile el a făcut ovoscopia la peste un milion și jumătate de ouă. În perioada de incubație, care durează 20—21 de zile, el face controlul de două ori. L-am întrebat de ce zîmbește cînd lucrează. M-a luat de braț și mi-a spus să-mi apropiu urechea de lădița cu ouă.

— Auziți? În ele s-a născut viața! Peste cîteva zile, pufuleții de aur vor sparge cu ciocul învelișul ouălelor. Acum înțelegeți de ce zîmbeșc?

În pragul halelor de creștere a puilor în baterii m-a înțîmpinat un alt inginer tînăr: Mihai Macri. Aci, mii și mii de cocoloașe de aur, ce scot căpșoarele printre zăbrelele bateriilor, căutînd hrana, dau naștere unui susur viu și neînterupt. „Aici sînt pui de patru zile, mă lămurește inginerul Mihai Macri. Ei au mai puține cunoștințe despre disciplină decît semenii lor în vîrstă de șapte zile. Totuși, la un fluierat al inginerului, susurul încetează ca prin farmec, dar numai pentru o clipă. Grijă pe care o poartă inginerul și cele cîteva fete care deservesc acest sector, neastîmpăratelor gîglici, e deosebită. Din două în două ore li se servește hrana, o hrană copioasă. Ouă fierte, curățate și tocate mărunt, brînză de vaci, lapte acru, morcovi, ceapă, untură de pește, drojdie de bere. — Iată numai cîteva din „delicatesele” cu care se înfruptă micii gălăgioși. După masă, urmează odihna. La ferestrele largi se trag perdelele negre și puii dorm.

Am stat de vorbă mai apoi cu directorul incubatorului, Victor Oprescu, care e tot un tînăr inginer zootehnic. De aici iau drumul gospodăriilor agricole colective și al gospodăriilor de stat, săptămînal, aproape 25.000 de pui de găină și boboci de rață. Gospodăria agricolă colectivă din satul Valea Roșie, raionul Oltenița, de pildă, a cumpărat de curînd 1.000 de boboci de rață și 100 de pui de găină. În ultimul timp au fost livrați gospodăriilor colective și de stat 109.000 de pui și peste 18.000 de boboci de rață. Convinși de marile avantaje ce le oferă puii scoși și crescuți la incubator din Mihăilești, țărani colectivști din regiunea București, vin aci cu tot mai multe cereri. În anul în curs tinerii ingineri, tehnicieni și muncitori de la incubatorul din Mihăilești, regiunea București, au în plan să livreze aproape două milioane de pui.

Nicolae Barbu

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Minăstirea, raionul Otlenița, trimit zilnic, spre baza de recepție, peste cinci vagoane de griu.

CEATA

Acum un an, în satul Gherghești din comuna Ionești, treieriișul a ținut mai bine de o lună. Lucra batoza un ceas, două și sta trei. Treieriișii erau oamenii cum și când puteau, care cum apucau. Se întâmpla cam așa: li venea rindul cutăruia la batoză, dar se nimerea ca tocmai atunci acesta să fie plecat la cimp sau în altă parte. Până să fie vestit altul, batoza sta, ceasurile treceau, iar griul se răscocea în stog.

Greșiseră cu ceva. Unde și cu ce, știau ei bine, dar nu le prea venea la îndemână s-o spună. De, munciseră tot anul cumsecade și se poticeau la mal...

Omul însă învață din greșeli. La fel și sătenii din Gherghești. De aceea, primul lucru de care s-au îngrijit acum, la treieriiș, a fost formarea cetelor. Împreună cu deputatul circumscripției, au alcătuit cetele pe neamuri, vecini de casă și prieteni, ținând seama să fie potrivite ca număr, cel mult 10-12 familii și să aibă suficiente atelaje și brațe de muncă. O dată organizate, cetele au fost programate pe zile, ca batoza să poată lucra fără oprire.

Prima ceată care a intrat la treieriiș a fost a lui Gheorghe Stan, formată din zece familii, mai toate rubedenii. Ceata a avut opt atelaje, înțelegându-se ca acei fără atelaje să vină cu un om de muncă în plus. Din vreme s-au înțeles și care unde va lucra: femele pe lângă batoză, la tăiatul snopilor, la paie și la pleavă sau la saci, iar bărbații la muncile mai grele, cum sînt căratul snopilor și al sacilor, ridicarea șirelor etc.

Sînt mulțumiți cei ce au treierat în ceată? i-am întregat pe cîțiva săteni. Frusina lui Gheorghe Ion mi-a spus, de pildă, că de nu lucra în ceată treieriișul ar fi costat-o cel puțin 300 de lei. După socotelile făcute de dînsa, numai pentru căratul snopilor din cimp la arie, ar fi trebuit să plătească 60 de lei. Lucrînd în ceată, ea a fost scutită de asemenea cheltuieli. Chiar și Gheorghe Stan, șeful cetei, ar fi trebuit să plătească oamenii la treieriiș. El are un car cu doi boi și doi cai, dar duce lipsă de brațe de muncă.

De felul cum s-a muncit în ceată a rămas tare mulțumită și tușa Maria, nevastă lui Gheorghe Ilie, cea care numai cu o săptămîină în urmă își ocăra bărbatul că se leagă la cap fără să-l doară. Căci, dehl tușa Maria își avea păreri sale personale despre ce poate însemna o ceată. Că aceste păreri erau greșite s-a văzut mai tîrziu, iar azi, cînd vine vorba de munca laolaltă, ea nu se mai dă la o parte. Așa-i omul, mai învață cite ceva și la bă'rînce...

Munca în cete, temeinic organizată și bine rinduită la batoză, grăbește mult treieriișul micșorînd în felul acesta pierderile de boabe. Sătenii din Gherghești, de exemplu, socot să termine treieriișul în cel mult două săptămîni și nu într-o lună, așa cum s-a întimplat cu un an în urmă.

N-aș vrea să termin aceste rînduri fără a nu aminti că după ce a treierat, ceata lui Gheorghe Stan și-a ales delegații, a încărcat sacii cu griul contractat și a doua zi în zori căruțele au pornit spre baza de recepție de la Găești pentru a preda griul contractat. Aici însă, „nea Marin”, laborantul principal al bazei de recepție, le-a dat o veste care i-a cam necăjit: colectiviiștii din Petrești au primit dovada nr. 1 de predare a griului contractat...

— Eh, nu-i nimic — îmi zise cu năduf Gheorghe Stan — mai știi, poate că la anul vor fi primii colectiviiștii din Gherghești!...

În satul acesta pînă în prezent încă nu există gospodărie colectivă, dar Gheorghe Stan mă lămuri despre ce este vorba: lăranii muncitori au de gînd ca pînă în toamnă, cel mai tîrziu, să înființeze o colectivă. Pînă atunci însă, nici o vorbuleță, căci alii vecinii din Ionești și le-o iau înainte...

E. Chelbașu

Să terminăm cit STRÎNSUL RE

Cu con

CÎNTEC

Iarăși dă vara de veste cum că sînt spicele grele. Aurul spicelor este aurul brațe'or mele.

Rodul e ca în poveste: tone de griu și chintale. Aurul grințelor este aurul brațe'or tale.

Căci pe cimpurile-aceste holdele-s mari și măiastre. Aurul holdelor este aurul brațelor noastre.

Al. Andrițoiu

Să-l adunăm spic cu spic

Foate verde măghiran
Batoza vîntu n Bărăgan
Leagănă griul din lan
Și-l leagănă linișor
De-mi aprinde-n suflet dor,
Zlucă ntreagă tot pe șes
Să mă pierd prin griul des —
Să mă duc și să mă pierd
Cît e ziua să-l dezmiere
Pînă-o fi la secerat
Cînd vin oamenii din sat
Să-l adunăm spic cu spic
Că l-am îngrijit de mic
Și-a crescut în lan voinic.
Grîule cu bob mășcat
Ca muma de pruncii ei
Pînă-l vede măricel —
Te am arat, te-am semănat,
Cît este cîmpul de lai —
Și cît e cîmpul de lung,
Ochii să vadă n-ajung
C-ai crescut cu firul mare
De nu-ți află asemănare —
De sub brazda de tractor
Ai crescut, griu, cu spor
Și-o să fie plina ta
Mult mai dulce ca mierea.

Cules de ION SOCOL de la
NUBIN NUREIHAN din comu-
na Castelu, raionul Medgidia,
regiunea Constanța.

Pe țarina comunei Dragomirești Bacău, la marginea tarlalei de orz s-au oprit doi oameni: unul e tehnicianul agronom al gospodăriei agricole colective „Horia” și celălalt e combinerul Avram Vasile. Tehnicianul s-a aplecat asupra spicelor de orz, care se leagănu în adierea vîntului, a rupt cîteva spice și cercetîndu-le cu atenție spuse după cîteva clipe de tăcere:

— Sînt bune pentru seceriș.
Combinerul care-l urmărise cu atenție își dădu șapca pe ceafă și zise:
— Păi, de miine începem. Combina e gata, așa că...

A doua zi, dis-de-dimineață, combinerul Avram Vasile și-a pus combina în mișcare. Cîteva comenzi, un tremur ușor și combina înaintează în lanul de orz înghițind cu lacomie plantele prinse de rabotor și trase la aparatul de tăiat. Și în timp ce paiele sînt colectate pe podul basculant și apoi lăstate în claie pe cîmp, boabe grele și aurii cad în sacii care sînt

Întimplări LA

De la gară, un om iute la vorbă în primire:

— Vă rog foarte mult să scrieți noi, întovărășirea „Steagul Roșu” care rulești am predat bazei toată cantitățile 9.000 kg., contractată cu „Recol Polcești” mai au încă de adus... noi.

Insistența omului acesta necunoscută reia ciudată. Abia după ce, strecur tre căruțele încărcate cu griu nou în uriașa magazie a bazei de recepție și după ce l-am cunoscut pe Alexandru Chiper, mi s-a limpezit însoțitorului meu, membru al întovărășirii „Steagul Roșu” din Sărulești.

Intovărășirea cuprinde întreg satul și este în ființă din anul 1954. Cu de recepționare a cerealelor este lor, cu toate că prima arie de treierare este de S.M.T. Sărulești, aici în toate că transportul de la arie la face în cel mult un ceas, totuși din Sărulești n-a reușit niciodată dobindească chitanța nr. 1, săruleștii du-se la bază întotdeauna cu pu unitate agricolă socialistă.
Hotărîți ca anul acesta să nu se

La
să te
nu s
și ce
și-n
se p
fotog
colec
Spăt
xanc

grăbnic LTEI!

la seceriș

Un camion în
rău.

Combinerul
pune, mîndru:
„Citează ca un

„Cînd era un
se visa la
ene mașini.
Partidul la
nească visul.
are i-o admir
anilor de in-
de tractoriști.
osit combinel
tică. Stațiunea
mare Roman i-a
erea combinei.
deci de cînd
u, în fiecare
orin lanuri cu

ile — și strigă
președintele
d parcă și el
văzîndu-l cu
este mașina.

tovarășe pre-
ține vremea
ctare le dăm
o zi nici nu

avem ce face cu ele. Iar cînd
om mîntui cu orzul, tocmă bine
ne-om apuca de celălalt lan.

Intr-adevăr, n-o să stea de-
geaba, deoarece la marginea tar-
lalei de orz, pe o suprafață cît
vezi cu ochii, se întinde lanul de
grîu, care a început și el să dea
în pîrg. Combina înaintează prin
lanul de orz și în urma ei ră-
min miriștea gălbuie și grămezile
de paie. La numai cîteva metri
zoresc copiii la stringerea spice-
lor rămase.

Președintele îmi spune:

— Îi vedeți, sînt copiii colec-
tiviștilor. Ajută și ei la stringerea
recoltei. Cei doi băieți care se
întrec sînt ai lui Sărbușcă, iar
celălalt mai mic al lui Cucu.

Combinerul ne mai strigă ceva
și ne face semn cu mîna. Ar vrea
să știe cam cît o să scoată la
hectar. Președintele îi strigă:
„2400 kg. la hectar“. E o recoltă
destul de bună, de care și colec-
tiviștii, și Vasile, combinerul, pot
fi mulțumiți.

Maria Pătrunjel

IA DE RECEPȚIE

Intrețuți, întovărășiții din Sărulești au organizat
treierul în așa fel încît primele căruțe cu grîu
să ia drumul la baza de recepție direct de la
batoză. Totul pregătit în amănunt ar fi adus, în
sfîrșit, întovărășirii „Steagul Roșu“ mult rîvnita
chitanță. Numai că, Gheorghe Velicu, președin-
tele gospodăriei agricole colective din comuna
Polcești, raionul Lehliu, a venit duminică, 13 iu-
lie, pe la ora 7 dimineața, cu cîteva căruțe de
grîu și, sosit aici cu un sfert de ceas înaintea
săruleștenilor, a obținut dovada nr. 325301, so-
cotită dovada nr. 1 a bazei de recepție din Săr-
ulești. Și iată așa săruleștenii, cu toată străda-
nia lor, n-au obținut nici în acest an rîvnita do-
vadă. Iată pentru ce omul acela iute de vorbă,
e se numește Petre N. Dumitru, ținea să dau
slicității măcar faptul că întovărășirea lor a
predat într-o singură zi întreaga cantitate de
cereale contractată...

★

De bătrînul acesta, legat sub bărbie cu o bas-
ma înflorată, femeiască (îl dureau grozav dinții),
n-aș fi aflat niciodată. Un om printre sutele de
oameni veniți în convoaie la baza de recepție
nare a cerealelor contractate. Nu l-aș fi luat în
seamă dacă omul nu mi s-ar fi părut nemaipo-
menit de supărat.

— Te dor dinții? l-am întrebat compătimitor.

— Ași... că nici n-am... Ia acolo o măsea și
aceea își face de cap. Da's supărat pe fetița
asta, contabila, că nu se lasă înduplecată.

Pe urmă, bucuros că are cui își spune oful,
bătrînul, pe nume Emil Angheliescu, țaran mun-
citor din cătunul Manciu, satul Pirlita, mi-a în-
șirat o întreagă istorie: cum că, terminînd pri-
mul de recoltat, cînd s-a văzut cu grîul acasă,
a încărcat într-o căruță zece saci și i-a adus la
baza de recepție să se achite astfel de contrac-
tul încheiat cu cooperativa.

La bază însă, cîntarul arată cantitatea de 819
kg. și nimeni dintre funcționari nu vrea să-i
primească cele 19 kg. de grîu mai mult decît
prevede contractul.

— Nu mi-î de drum înapoi, cît de oameni care
m-or rîde că baza mi-a întors grîul prost. Eu
n-am grîu prost, uită-te și dumneata: peste 80
greutate hectolitrică. Dar poți să astupi cu o
singură hîrtiuță gura unui sat întreg? Și-apoi ce
rău e în asta că vreau să dau statului cu 19 kg.
mai mult decît am contractat?

Se pare că supărarea hazlie a bătrînului a în-
duplecat-o și pe contabila-șefă a bazei, tovarășa
Marcela Burloiu, care a întocmit pe loc formele
pentru întreaga cantitate adusă de bătrîn.

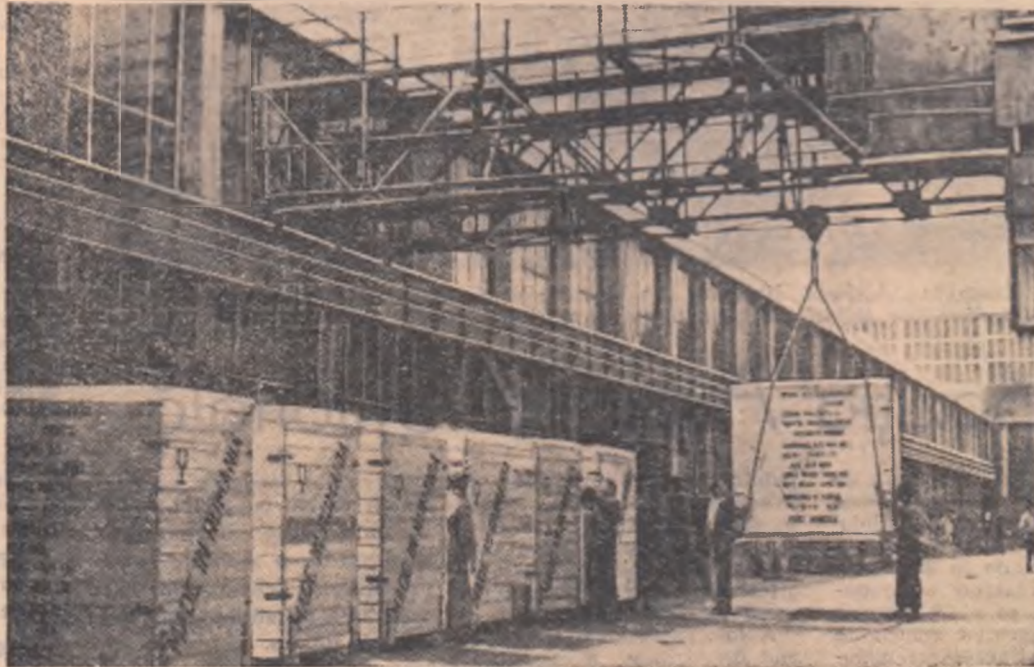
★

Șirul de care și căruțe sporește pe nesimțite.
Pe la prînz au venit căruțele întovărășirii
„Pămînt destelenit“ din comuna Ileana, ale
întovărășirii „Filimon Sîrbu“ din Săndulița, ale
întovărășirii „Gheorghe Doja“ din Pirlita...

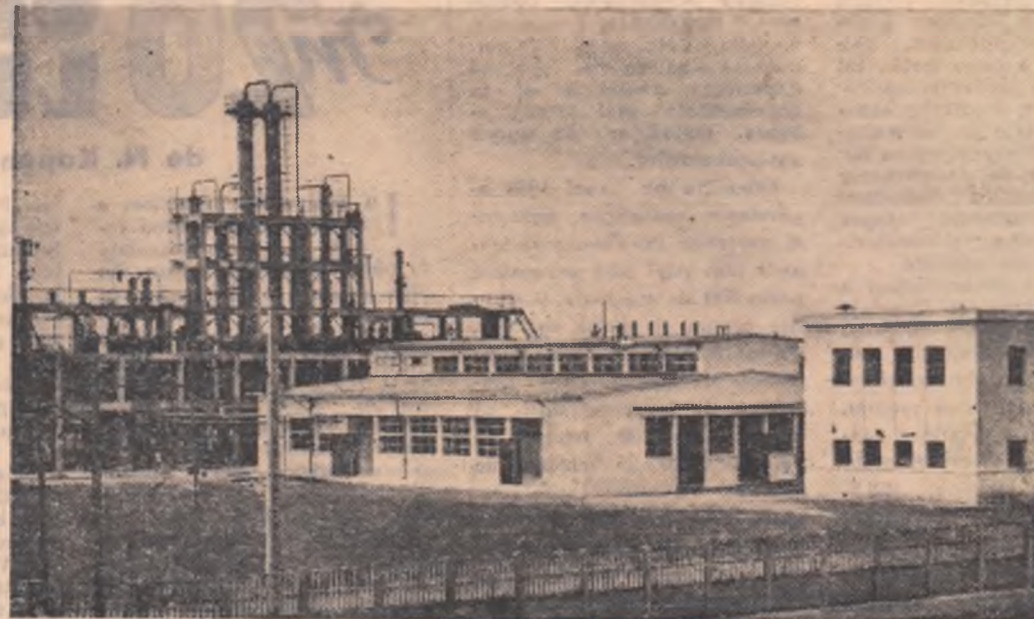
Gh. Florescu

Zilele trecute un grup de tineri din țara noastră a plecat spre șantierul național „Gri-
vița“ din R. P. Bulgaria unde se construiește „Parcul Prieteniei Ruso-Romino-Bulgare“.

Utilajele industriale pe care le exportă R.P. Romîna sînt foarte apreciate peste hotare.
Zilele acestea a luat drumul către India un nou transport de transformatori de forță fa-
bricați de uzinele „Electroputere“ din Craiova.

La Brazi, lîngă Ploiești, a intrat în funcțiune o parte a complexului de chimizare a
gazelor petrolifere — instalația de fabricare a alcoolilor butilici. Proiectul instalațiilor acestui
complex a fost realizat de către IPROCHIM-București, iar aparatura de măsură și control a
fost primită din U.R.S.S. și R.D. Germană.

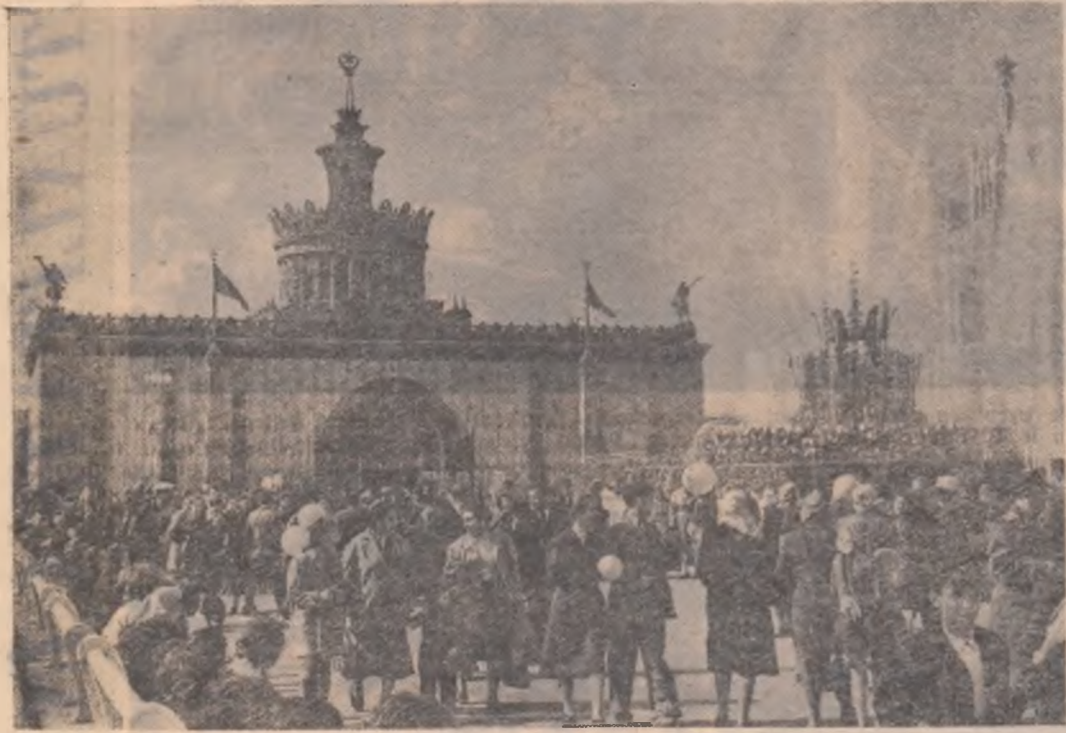
Noua conductă de gaz melan Nadeș-Onțești va duce gazul melan din Ardeal în Mol-
dova. Muncitorii de pe șantierul nr. 3 conducte — O.122 s-au montat pînă în prezent peste
pînă 3000 metri linizii de conductă.

ACTUALITATEA ÎN IMAGINI

ACTUALITATEA ÎN IMAGINI

Din patria constructorilor COMUNISMULUI

Zilnic, Expoziția Agricolă Unională din Moscova este vizitată de mii de oameni veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale Uniunii Sovietice și de oaspeți sosiți din străinătate.

Expoziția Agricolă Unională

La Moscova, mil și mii de oameni vizitează zilnic Expoziția Agricolă Unională. Expoziția aceasta are menirea să arate în mod convingător realizările agriculturii sovietice, să ajute maselor largi ale oamenilor muncii de la sate să-și însușească metodele noi aplicate în agricultură și în creșterea animalelor.

Agricultura Țării Sovietice se dezvoltă pe baza avântului necontenit al industriei grele. Mașinile, electrotehnica, chimia, capătă o importanță tot mai mare în producția agricolă. Paralel cu studierea experienței înaintate în agricultură, vizitatorii expoziției au posibilitatea să se documenteze asupra realizărilor industriei sovietice, îndeosebi asupra realizărilor industriei construcțiilor de mașini agricole.

O trăsătură caracteristică a Expoziției Agricole Unionale pe anul 1958 este faptul că aici sînt reprezentate nu numai colhozuri, sovhozuri și raioane fruntașe, ci și regiuni, țări și chiar republici întregi. Astfel, sînt reprezentate în expoziție Ucraina, R.S.S. Moldovenească, Turkmenia, Azerbaidjan, Tadjikistan, ținuturile Altai și Krasnodar, regiunile Moscova, Riazan, Kursk, Smolensk și altele.

Participarea la expoziție a unor regiuni, ținuturi și re-

publici întregi dovedește că întrecerea socialistă a căpătat în satul colhoznic un caracter într-adevăr de masă și că succesele în avîntul producției agricole se obțin în prezent pe scară tot mai largă.

A fost reorganizat și sistemul de vizitare a expoziției. Anul acesta oaspeții vizitează expoziția în grupuri alcătuite din lucrători din aceeași specialitate — tractoriști, combineri, mulgătoare, agronomi, zootehniști etc. Aceasta le permite să studieze mai profund experiența înaintată, să se documenteze mai detaliat asupra metodelor de muncă ale inovatorilor.

Expoziția pe anul 1958 oglindește realizările industriei sovietice în domeniul tehnicii noi. Aici sînt prezentate peste 600 de tractoare și diferite mașini și unelte agricole. Un mare interes prezintă complexele de mașini care permit ca 1—2 mecanizatori să cultive peste 100 hectare de porumb și 20—25 hectare de bumbac. Va stîrni incontestabil interesul vizitatorilor o stațiune tip, tehnică și de reparații, care poate deservi 300—400 de tractoare, 150 de automobile și un mare număr de diferite mașini și unelte agricole.

În cadrul expoziției este rezervat un loc important colhozurilor fruntașe care au reușit să realizeze o reducere considerabilă a cheltuielilor de muncă și de mijloace pe unitate de produs.

ACTUALITAȚI

CONFERINȚE MUZICALE ÎN COLHOZ

În colhozul „Munca colectivă” din regiunea Moscova se organizează conferințe muzicale la care participă colhoznicii și muncitorii de la întreprinderile învecinate. Cu prilejul acestor conferințe ei sînt inițiați asupra celor mai valoroase opere ale clasicii ruși și mondiali, ale compozitorilor sovietici și străini și asupra muzicii populare.

La ultima conferință — la care s-a vorbit despre componența și istoricul orchestrei simfonice — și-a dat concursul și Orchestra Filarmonei din Moscova.

250 DE COLHOZURI ELECTRIFICATE ÎN REGIUNEA IRKUTSK.

Construcția puternicilor centrale electrice din Siberia Orientală deschide mari perspective pentru îmbunătățirea sistemului de electrificare a satelor.

Cu puțină vreme în urmă, în colhozurile și sovhozurile din regiunea Angara se instalau grupuri electrogene cu motor Diesel. În prezent, agricultura este alimentată cu curent electric furnizat de noile stațiuni. Recent,

250 de colhozuri din regiunea Irkutsk au fost în întregime electrificate.

UN INSTITUT SĂTESC

În satul Kurganaia, din ținutul Krasnodar, se va deschide în curînd o filială a Institutului de agricultură din Kuban. Programul prevede șase ani de studii după care studenții vor putea obține diplome de agronomi, de specialiști în agricultură, zootehnie sau viticultură. La absolvirea cursurilor ei își vor face stagiul în colhozuri și sovhozuri, sub îndrumarea specialiștilor.

GRIJA PENTRU SĂNĂTATEA COLHOZNICILOR

Stațiunea termică Piatl-gorsk este situată în Caucazul de Nord. Pe creasta muntelui Mașuk, nu departe de izvoarele minerale, se găsește sanatoriul „Don”, proprietatea comună a opt colhozuri. Pentru construirea lui s-au cheltuit 3.500.000 de ruble. În acest sanatoriu, unul din cele mai mari și mai moderne din U.R.S.S., vîm să-și îngrijească sănătatea sute și sute de colhoznic.

ÎN 20 ORE DE LUCRU

de N. Kopanev

În Stavropolie recoltarea e în toi. Trebuie strînsă recolta de pe o suprafață de peste 2.000.000 hectare, din care jumătate e semănată cu grîu.

Alături de colhoznici pentru strînsul recoltei s-au pregătit activ și organizațiile comsomoliste, întregul tineret din colhozuri și sovhozuri. O valoroasă inițiativă aparține tinerilor mecanizatori și comsomoliștilor din raionul Gheorghievski. Cu aproape o lună înainte de începerea recoltării ei s-au întrunit pentru a face schimb de păreri și a hotărî cum să strîngă recolta în cele mai bune condiții. Adresîndu-se tineretului din Stavropolie ei au lansat următoarea chemare: „Să strîngem recolta în 8—9 zile de lucru. Fiecare combină cuplată să strîngă în 24 ore — 30 hectare, fiecare combină autopropulsată — nu mai puțin de 25 hectare”.

Angajamente și mai mari și-au luat combinerii comsomoliști Ivan Maidarovski, Fedor Larin, Vasiliî Fatianov și Vladimir Sevčov. În zilele care mai rămîneau pînă la strînsul recoltei cei din raionul Gheorghievski au terminat pregătirea transportului și au amenajat 11 arii.

Pînă în prezent s-a strîns recolta de pe o suprafață de 100.000 hectare. La bătălia pentru recoltă participă 1.100 de mașini, sute de brigăzi de transport.

Primele succese în strînsul recoltei au fost obținute de către organizația comsomolistă din raionul Prikumskii. Pe ogoarele acestui raion se întrec colectivele a 50 de agregate conduse de tineret. Semînțele sînt curățate și transportate de către 30 de echipe și 27 de brigăzi. Zilnic, se calculează rezultatele întrecerii. Fruntașii primesc diplome de onoare și stegulețe roșii. Tinerii muncitori ai sovhozu-

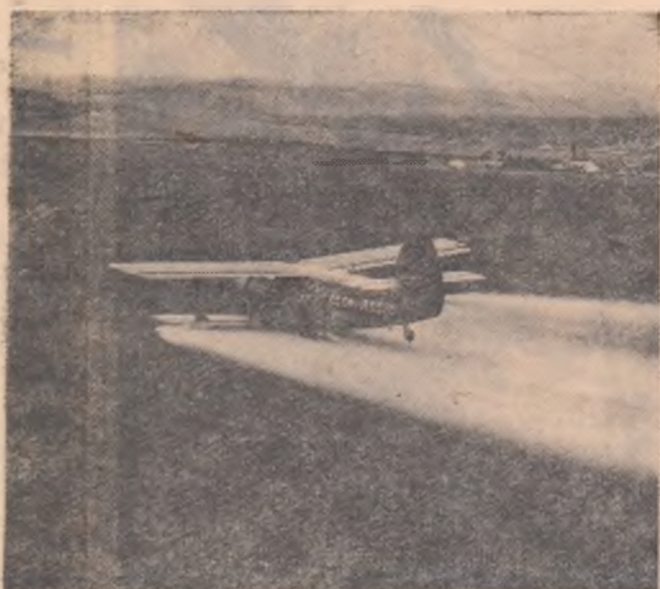
lui „Prikumskii” au început primă să predea grîul către stat. Semînțele bine curățate de combină, direct din buncher, pleacă la elevator. Coloanele de mașini cu grîu, împodobite cu lozinci și steaguri sînt conduse de către tînărul șofer Vladimir Mușcinski. El a fost cel care a tăiat panglica din fața intrării la inaugurarea ariei din Prikumskii.

Chiar de la începutul recoltării întietatea în întrecere o deține comsomolitul Vasiliî Lariușkin din colhozul Kirov, raionul Voronțov—Alexandrov. Agregatul său se compune din două secerători — una de tipul „JN-4” și una atașată „JR-4,9” cuplate cu tractorul „Belarus”. În mai puțin de o zi de muncă, Vasiliî, împreună cu tractoristul Ivan Eremenko, a cosit 60 de hectare orz de toamnă. Rezultatele obținute n-au satisfăcut însă pe tinerii mecanizatori. Din experiența primei zile de recoltare

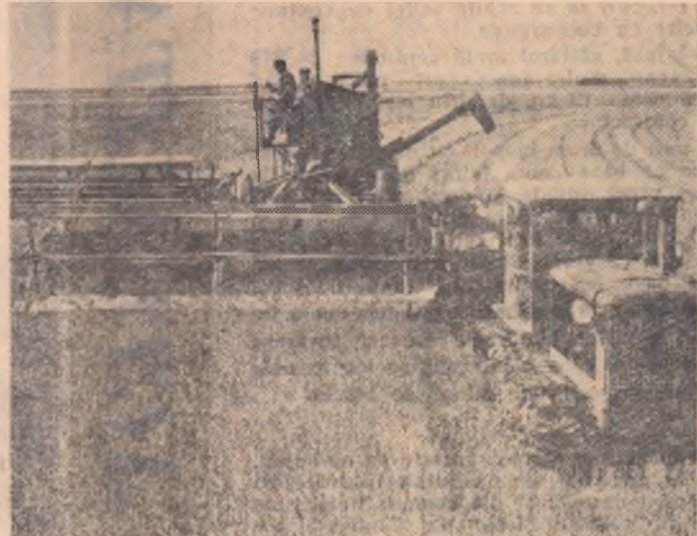
ei s-au convins că există posibilitatea de a recolta și mai mult. Într-adevăr, rezultatul a fost uimitor: în 20 de ore ei au reușit să strîngă recolta de pe o suprafață de 114 hectare!

Alături de tineret, muncesc cu abnegație și mecanizatori mai vîrstnici. Iată, de pildă, agregatul lui Vasiliî Gavrilovici Panasenکو din sovhozul „Octabrski” raionul Levokumskii. În ciuda faptului că Vasiliî Gavrilovici a depășit de mult vîrsta unui comsomolist, munca lui e plină de elan tineresc. E bun prieten cu toți tinerii din jur și le împărtășește bogata lui experiență.

— Cum mă ajută comsomoliștii? Mă ajută foarte mult — răspunde Vasiliî Gavrilovici. — Anul trecut l-am avut ca ajutor pe Anatoliî Voronkin. Nu pot spune decît lucruri frumoase despre el. În campania de recoltare am strîns împreună cu el recolta de pe aproape 500 hectare. Toamna, Anatoliî s-a dus la armată și în locul lui a venit Vladimir Dudcenکو. Nici despre el nu pot spune nimic rău. Norma zilnică a combinei noastre este de 12 hectare, noi însă strîngem 25—30 hectare! Desigur că nu ne mulțumim nici cu atît. Vom obține rezultate și mai frumoase!

Aviația în slujba agriculturii în R.S.S. Moldovenească. Stroșirea cu insecticide a sîmței de zahăr în colhozul „Pobeda”.

Pe ogoarele colhozului „V. I. Lenin” din raionul Karacinsk, regiunea Omsk.

De pe tot GLOBUL De pe tot GLOBUL

O puternică lovitură dată planurilor imperialiste în Orientul Mijlociu Irakul și-a ales un nou drum

Postul de radio Bagdad a transmis știrea că, în noaptea de 13 spre 14 iulie, în Irak, a avut loc o lovitură de stat în urma căreia regimul monarhic a fost răsturnat și s-a proclamat Republica Irak. S-a constituit un „consiliu al suveranității”, alcătuit din trei persoane, prezidat de generalul Nadim Er-Rifai.

Lovitura de stat din Irak este încununarea unei lupte grele dusă de poporul irakian pentru câștigarea libertății și independenței sale naționale. Această luptă s-a dus în condițiile unei terori singeroase deslănțuită de guvernul marionetă, condus de Nuri Said, slugă vândută cu trup și suflet imperialiștilor englezi și americani. De nenumărate ori poporul irakian s-a ridicat la luptă organizând greve, mitinguri, demonstrații, lupte de stradă, revolte populare, dar toate acestea au fost înăbușite în sânge și cei mai buni fii ai săi au fost schingiuiți, uciși sau aruncați în închisori și lagăre de concentrare. Pînă la urmă însă, poporul a ieșit biruitor: regele Feisal a fost răsturnat iar premierul Nuri Said potrivit relațiilor agenției „France Presse” a fost ucis de mulțime.

Deși Irakul este foarte bogat în petrol (rezervele sale reprezentînd zece la sută din totalul rezervelor de petrol ale lumii capitaliste) populația sa tră-

iește în cea mai neagră mizerie, fiindcă această avuție este exploatată de către trusturile petrolifere engleze și americane. Aproape jumătate din locuitorii Irakului sînt nomazi, iar 95 la sută sînt neștiutori de carte. Din pricina foamei și a lipsei de asistență sanitară, prin satele irakiene fac ravagii boli de tot felul, iar procentul mortalității este deosebit de ridicat. Felahii (țăranii) lipsiți de pămînt ardează de la marii proprietari mici parcele în condiții înrobitoare.

De aceea, ceas cu ceas, pe adresa noului guvern al Republicii Irak sosesc scrisori și telegrame în care muncitorii, felahii, funcționarii, șefii de triburi și diferitele organizații obștești își exprimă bucuria și solidaritatea cu prilejul victoriei poporului asupra forțelor întunecate ale reacțiunii. Dînd glas năzuinții generale guvernul a și luat primele măsuri importante: denunțarea pactului agresiv de la Bagdad, recunoașterea Republicii Arabe Unite și ieșirea Irakului din așa zisa „Federație Arabă” din care făcea parte Irakul și Iordania. Federație pusă la cale de puterile occidentale cu scopul de a o folosi ca instrument de dezbinare a lumii arabe.

Pentru a vedea ce mare însemnătate prezintă lovitură de stat din Irak, e de ajuns să re-

dăm citeva din comentariile unor agenții de presă străine:

„Associated Press” (S.U.A.): „Este cea mai gravă lovitură dată poziției occidentale în Orientul Mijlociu de la naționalizarea Canalului de Suez”.

„France Presse” (Franța): „Noua lovitură de stat în Irak a provocat o adevărată consternare în cercurile petrolifere internaționale din Londra”.

„United Press” (Londra): „Un dezastru pentru politica occidentală în Orientul Mijlociu”.

Lovitura de stat din Irak e o victorie importantă a poporului irakian care se înscrie la loc de cinste alături de victoria Egiptului și Siriei, alături de marea răscoală populară din Liban, alături de lupta întregii lumi arabe pentru independență și libertate.

Vedere a cuptoarelor malte ale combinatului „V. I. Lenin” din Nowa-Huta din R. P. Polonă

Ziua renașterii naționale a Poloniei

La 22 iulie, poporul francez polonez sărbătorește 14 ani de la cel mai însemnat eveniment din istoria sa — eliberarea de sub jugul fascist.

În vara anului 1944, eroicele armate sovietice, dînd lovitură nimicitoare hoardelor hitleriste, au început eliberarea Poloniei de sub ocupația fascistă. Cîț la cîț cu ostașii sovietici, unitățile armatei poloneze renăscute au luptat cu eroism pentru libertatea patriei.

La 22 iulie 1944 Comitetul polonez de eliberare națională, creat de către forțele revoluționare democratice ale țării, în frunte cu partidul clasei muncitoare, a lan-

sat istoricul Manifest prin care proclama instaurarea puterii populare.

În cei 14 ani de la eliberare, Polonia a dobîndit succese deosebite în toate sectoarele economiei naționale. S-au construit numeroase fabrici și uzine, termocentrale electrice și s-a dezvoltat simțitor industria bunurilor de larg consum. Numai în semestrul I al anului acesta volumul producției globale industriale a sporit cu 9,5 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut, iar producția globală a agriculturii poloneze a crescut cu 26,3 față de cea a anului 1949.

PE SCURT PE SCURT PE SCURT

● În cadrul vizitei sale în R.P. Albania, delegația parlamentară romînă condusă de Petre Drăgoescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne a sosit la Șkodra. Populația orașului, adunată în fața clădirii Sfatului Popular, a făcut o clăduroasă primire parlamentarilor romîni.

● La 15 iulie și-a încheiat lucrările cel de al V-lea Congres al P.S.U.G. În cuvîntul său de închidere, W. Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., a arătat că „Congresul constituie expresia unității tuturor forțelor democratice iubitoare de pace, întrucît tot ce s-a discutat la congres corespunde pe deplin intereselor și cerințelor partidelor democratice și ale organizațiilor de masă grupate în Frontul Național al Germaniei Democratice”.

● Zilele acestea, au avut loc în insula Cipru noi incidente singeroase. La Nicosia au fost incendiate un mare număr de clădiri, iar la Paphos și Limassol au avut loc ciocniri între trupele britanice și populația greacă. Evangelos Averoff, ministrul Afacerilor Externe al Greciei, a trimis ambasadei britanice din Atena o nouă notă de protest împotriva incidentelor singeroase din Cipru.

● Ziarul „Al Aman” anunță că în Iordania a început mișcarea populară de rezistență împotriva regimului regelui Hussein. În zona iordaniană a Ierusalimului, la Aman și Nablus au fost difuzate mii de manifeste prin care se condamnă complotul urzit de regele Hussein care a dezlănțuit din nou un val de arestări în rîndul armatei și populației iordaniene.

● La baza de experimentări de la Cap Canaveral (S.U.A.) s-a produs un nou eșec al unei rachete balistice intercontinentale americane.

● Cu prilejul vizitei în Panama a fratelui președintelui S.U.A., dr. Milton Eisenhower, studenții panamezi au organizat în fața ambasadei S.U.A. o manifestație de protest împotriva politicii S.U.A. față de țările Americii Latine.

Copilul de la Hiroșima

O solemnităte tristă prin micul ei, a avut loc în Japonia: pe locul unde s-a produs prima explozie atomică s-a ridicat un monument. Un monument care va trebui să amintească generațiilor ce vor veni de explozia bombelor atomice la Hiroșima și Nagasaki, în care au pierit sute de mii de oameni. Bărbați, femei și copii, surprinși în plină zi, s-au transformat în cenușă.

Monumentul a fost dezvoltat de un copil, cu fața arsă și cu privirile oarbe, pe care niciodată nu-l va părăsi groaznică amintire a zilei de atunci.

Mă gîndesc la copilul acesta. Clipa exploziei l-o fi găsit jucîndu-se împreună cu alți copii, într-o curte sau într-un parc. Și deodată din minutul acela, viața lui a devenit o dramă. Mă gîndesc la părinții lui care vor fi lăsat acasă un copil cu ochi luminoși, ce le sîrea vesel în brațe, așa cum ne primesc și pe noi copiii noștri. Mă gîndesc la părinții aceia care au avut un copil, dar care acum cresc o viață înformă.

E o grozăvie în fața căreia se înfioară orice om cînstit. O crimă pe care omenirea nu o va ierta niciodată. Și pentru că istoria să nu-și mai întorcă filele însîngerate, și copiii noștri să-și păstreze obrazii lor rumeni ca cîrșele coapte, trebuie să înțeteze experiențele cu armele atomice. Altminteri, copiii de pretutindeni sînt amenințați să albă soarta celui desfigurat de explozia de la Hiroșima.

Așa ceva nu se va întimpla însă NICIODATĂ! Popoarele lumii sînt mai puternice decît uneltitorii războiului atomic, dragostea de pace e prea mare! Asemenea orori nu se vor mai repeta. Nu o vor îngădui milioanele de oameni simpli și cînstiți care-și iubesc copiii, care cred într-un viitor luminos.

George Dan

Să se pună capăt agresiunii împotriva țărilor arabe!

Trecuse numai o oră de cînd la Paris se încheiaseră lucrările reuniunii Consiliului permanent N.A.T.O. În cadrul căruia s-a examinat „situația din Orientul Mijlociu” și pe teritoriul libanez debarcaseră unități de marină ale Statelor Unite. Prin această intervenție militară, Statele Unite împreună cu Anglia și Franța încearcă să stăvilească avîntul cu care poporul libanez își apără dreptul la libertate și independență națională. De nouă săptămîni întregul popor din Liban este prezent pe baricade, luptînd pentru înlăturarea acelor conducători care au vîndut țara imperialiștilor.

Această luptă eroică a stîrnit profunda îngrijorare a imperialiștilor, care pe zi ce trece pierd tot mai mult de sub picioare pămîntul Orientului arab. La cererea S.U.A. s-a deschis la 15 iulie ședința extraordinară a Consiliului de Securitate, convocată pentru a se discuta situația din Liban. Dar, la ora aceea, trupele americane se aflau în Liban. Cu cită ipocrie încearcă cercurile conducătoare americane să camufleze agresiunea se vede și din cuvîntul reprezentantului S.U.A., Lodge,

El a invocat un pretins amestec al Republicii Arabe Unite în treburile interne ale Libanului. Falsitatea acestui pretext este dovedită chiar de secretarul general al O.N.U., Hammarskjöld și de observatorii O.N.U. trimiși la frontierele dintre Liban și R.A.U., care în fața realității, au recunoscut că nimic din afară „nu amenință securitatea și integritatea națională a Libanului”. Deci reiese limpede că scopul debarcării trupelor americane este de a menține în Liban un regim pe care poporul îl urăște. În același timp, imperialiștii urmăresc să împiedice consolidarea guvernului revoluționar din Irak, să intimideze popoarele arabe, să restabilească și să întărească rînduielele colonialiste în această regiune.

Exprimînd dorința omenirii iubitoare de pace, ridicîndu-se pentru apărarea libertății și independenței popoarelor arabe, reprezentantul Uniunii Sovietice în Consiliul de Securitate, A. A. Sobolev a declarat că trebuie luate măsuri hotărîte pentru a pune capăt agresiunii împotriva țărilor arabe și a asigura pacea și liniștea în această regiune a lumii.

SĂTĂRAA MAMOR

Colectiviștii din Băbiciu, Coțofenișii din Față, Izbicani și din alte comune ale regiunii Craiova au obținut în medie între 2200 și 2600 kg grâu la hectar.

— Heeei, m-auzi? (Desen de V. VASILIU)

„SUPARATUL“

Secerișu-aproape-i gata. Treieratul Mai în toată țara a și început; Val de bucurie a cuprins tot satul, De atâtea grine cite s-au făcut. Numai Dumitrache e de o vreme-ncoa Copleșit de-o grijă care îl doboară: (El în colectivă e din toamnă abia Și-și primește partea pentru prima oară). Se mai liniștește, iarăși se revoltă: „Ei, acum, femeie, spune-mi ce te faci? În ce punem partea noastră de recoltă? Știi c-avem nevoie de un car de saci?“

Florin Iordăchescu

Se impune o schimbare

Pe ușa căminului cultural din Severinești, raionul Turnu Severin, se răsfață un afiș mare cit o zi de post: „Căminul este deschis de trei ori pe săptămână, între orele 11-13“. Citesc afișul și mă întreb:

1) De ce căminul este deschis numai de trei ori pe săptămână? (Deși în trecut fie zis, mai corect ar fi să scrie pe afiș: „de trei ori pe lună“).
2) De ce stă deschis numai două ore și pentru ce tocmai în orele de prânz, când oamenii au treabă la cîmp?

3) Când o s-avem și noi în sat o echipă artistică, o brigadă ca lumea?

La aceste întrebări, ar putea răspunde tovarășul Sever Mutu, directorul căminului. Dar, cum dumnealui e greu de găsit (de fapt îl găsești oriunde, numai la cămin nu), m-am adresat într-o zi fratelui său, pe nume Constantin Mutu, bibliotecarul căminului. Dumnealui a dat din umeri:

— Eu, tovarășe corespondent, pot să-ți răspund în ce privește bibliotecă...

— Și asta-i bine — încuvințat eu. Și cum stați cu bibliotecă?

— Stăm bine.

— Dumneata văd că stai bine, da' cărțile stau prost. Stau pe jos, prăfuite, aruncate... Și cam citii cititori aveți?

— Avem tovarășe, cum să n-avem. Numai pionierii avem vreo 60.

— Da' săteni citii aveți?

— Apoi, de-ăștia e cam greu să-i țiu minte pe toți. Intii și intii unul sint eu.

— Asta-i foarte bine. Exem. plu pentru ceilalți.

— În al doilea rînd, ești dumneata.

— Vă mulțumesc pentru evidențiere...

— În al treilea rînd, e Dumitru Balica, omul nostru de serviciu.

— Și asta-i bine. Și în al patrulea rînd?

— Păi, cam atîția.

— Cum? Numai atîția?

— Facem și noi ce putem.

Cînd am ieșit din căminul cultural, privirea mi-a căzut din nou asupra afișului de pe

ușă. Și mi-am zis: „ce-ar fi ca secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional, să ia o măsură? Una singură: ori să se schimbe afișul și activitatea să se îmbunătățească, ori să nu se schimbe afișul (și să rămînă ca piesă de muzeu), dar atunci să fie schimbată conducerea căminului...“

Gh. Borontea
corespondent voluntar

Secerișul

e în toi. E în toi și pe la noi, la Turdaș, în Hunedoara, c-a venit și pe-aici vara. Cooperativa doar a uitat de calendar și pentru campanie n-a depus strădanie: n-are seceri, sape, saci, furci și coase... Ce să-i faci? Și te-ntrebi: din ce pricină? Sau, concret, cine-i de vină?

Vînzătorul tace-pește, președintele tușește, iar contabilul găscște, în sfîrșit, o motivare:

— Mi se pare că pricina, bat-o vîna, e pe la planificare...

Deci, doar vara-i vinovată c-a venit așa, deodată, fără-a fi... planificată de-un contabil respectabil, de un președinte-arabil, de un vînzător capabil... Bat sătenii drumurile pe la toate țîrgurile, după cele necesare, că pricina, bat-o vîna, e doar la... planificare.

Chiar așa să fie oare?

Eacă

vă apucă seara prin Cacova-Timișoara, nu vă duceți pe șosea, fiindcă s-ar putea-ntimpla să vă treziți într-o groapă, ca-

re-i plină-ochi cu apă (rămășiță de la ploaie) și mai faceți și vreo baie.

Groapa asta (ca năpas'a),

EPIGRAME

Muncitorii și tehnicienii de la revizia de vagoane Timiș-Triaj (regiunea Stalin) au pregătit înainte de termen vagoanele pentru transportul cerealelor.

Ca și vagoanele pe care stă „bun pentru cereale” scria, consider că și ei, precis, sint buni pentru... felicitare.

Sătenii din Pitulați (raionul Brăila) și-au electrificat comuna, iar în acest an vor electrifica și artele de teier.

Ei n-au, desigur, nici o vină că numele-i cu „înteles”: oricine vede azi că ies și Pitulații la... lumină.

Muzică, sau...?

Înainte de începerea filmului, caravana cinematografică venită în Palazu Mare (Constanța), a ținut să-și distreze spectatorii cu un anumit soi de cîntece...

A sosit ieri pe poteci Caravana — și, surpriză — Ne aduse în valiză Cele mai „moderne” plăci.

Nu-nțeleg sătenii-o boabă. Cu urechile ciulite Stau și ascultă cum sughite O diseuză, ca o babă.

Nevăzuta cîntăreață Zbiară: „Mambo-pinguin”. Spune unul din senin: — Zi-i mai bine-o „Tango-rață”

Repetînd ca disperata Două ore — ține-ntr-una Doar o vorbă, numai una: Cioco-cioco, ciocolata...

Apoi prinde să scincească: „Ehehe, oho, aha...” Zic sătenii: „Vai de ea. Are tuse măgărească”.

Eu, mă-ntreb cu intristare Cum ce fel de nvățătură Ne aduce-n băătătură O asemenea cîntare?

Fiindcă nu-s cîntări de sol, Caravană-ți dau un sfat: „De mai vîl cîndva prin sat Zi-ne d-alea de la noi!”

Rodica Toth

Maria Simionescu, tehniciană agronom a comunei Ighiu, raionul Alba. nu cunoaște situația desfășurării campaniei agricole.

— De ce le-ați pus aripi?
— Ca să le vadă tehniciana.

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

Materialele pentru amenajarea arilor în comuna Andrid, regiunea Baia Mare, stau aruncate sub un șopron.

— De ce nu începem treieratul, taică?
— Mai așteptăm. A mai rămas unul care n-a terminat de secerat.

(Desen de H. LERU)

Drept la TINTA

stînd în centrul satului, tocma-n fața sfatului, tare s-a mai răzbunat pe cițiva de-aici din sat: le-a scrîntit picioarele, le-a răsturnat carele, i-a făcut s-o ocolească, i-a făcut s-o beștelească, dar tăcără toți din gură și n-au luat nici o măsură.

Dacă vă apucă seara prin Cacova-Timișoara, faceți rost de vreun planor ca să treceți groapa-n zbor, fiindcă pe cit e de mare, mi se pare, că, pe lîngă apă, are și destulă... nepăsare.

Un subiect

nici vechi, nici nou, pentru-o piesă-ntr-un tablou, c-un prolog și-un epilog. Deci, începem cu

PROLOGUL.

Să deschidem catalogul să-i aflăm acum și noi pe eroi: primii-s harnicii săteni din comuna Gherăseni, din regiunea Ploești. Cînd cu ei tăifăsuiești, plînj de haz și voie bună îți vorbesc de cite toate: colectiva merge strună, au scos roade-mbeșugate... Dar, cînd îi îndemni să-ți spună și ce fel de-activitate culturală-i la cămin, dau din umeri:

— Mai puțin. Despre asta o s-aflați de-ntrebați pe Stănescu

cu Aristide. (Deci, Stănescu-i alt erou); și cu asta se închide catalogul și prologul și vom trece la

TABLOU:

„Vrem să facem o brigadă toți s-audă, toți să vadă lucruri rele, lucruri bune; dar n-avem, precum se spune, scriitorii, compozitorii. N-avem forțe gheră-sene! Cine să-ntocmească, nene, un program nemaivăzut, la minut?”

— La minut, nu vom putea, da-n vreo două zile, da!

De la casa de cultură s-au ivit în băătătură la cămin îndrumători ca să deie ajutor. Și, după plecarea lor, după ce-au lăsat în sat un program frumos, bogat, toți sătenii-au așteptat festivalul să sosească și să se mai veselească. Dar, așteptară în zadar, că Stănescu Aristide... și aicea se deschide paranteza următoare: (dumnealui, ca cel mai mare pe la școala din comună fulgeră-ntr-o zi și tună: „Din motive practice, cadrele didactice nu vor ajuta brigada!”).

— Dar de ce?

— Nu vreau și gata!

— Și de ce n-a vrut, vă rog să citiți în:

EPILOG:

În program era un ac, care nu-i era pe plac, că vorbea de munca sa. Credeți că în acu-ALBINEI s-o simți acu'mai bine?

Pentru ce

și cu ce scop speculantul Gheorghe Pop din Comuna Vîle, regiunea Baia Mare, cumpăra cu miile de pe la „Alimentare” kile-ntregi cu marmeladă? Unii poate au să creadă că lua pentru mîncare. Ce e-

roare! Pentru exemplificare vi-l prezint în acțiune:

— Ia, bre, țuică!

— Ii de prune?

— Pe gustate! Pe-ncercate! Bagă dracii-n orice boală! Tescovină „naturală”! Țuică tare! Garantată!

— Da' de unde-o ai, mă, tată?

— De la noi, de la butoi.

Ia mai bine ici un țoi...

— Iau, dar c-o condiție: hai pin-la miliție!

„Speculantul s-a văzut prins și a recunoscut că din marmelada luată făcea țuică... „garantată”, tescovină... „naturală”. După cite am aflat și lui i s-au garantat cîteva ani pe la popreală, (de-astădată, naturală...).

Petre Popa